

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1¹/₆ uri popoldne.

Štev. 172.

V Ljubljani, v soboto 28. julija 1888.

Letnik XVI.

Devetstoletnica krščanstva v Rusiji.

△ Te dni praznuje ruski narod devetstoletnico, ko je stopil l. 988. v veliko zvezo krščanstva ter si osvojil pogoje krščanske omike. Temna noč malikovalstva pokrivala je širne ruske pokrajine. Ljudstvo oboževalo je naravne pojave, za katere so izmišljali razne bogove. Po gorah in gojih postavljali so malike od lesa in kovine, molili jih in jim darovali krvave in nekrvave žrtve. Prvi jim je bil Perun, bog ognja in solnca; postavili so ga v gaji pri Kijevu. Ker niso imeli svetišča, ne svečnikov, darovali so bogovom pod milim nebom. Razna plemena niso na enak način čistila svojih malikov, marveč je bila v bogočastji velika razlika, kolikor bližje so posamezna plemena bivala drugim narodom, pri katerih je bilo malikovalstvo bolj razvito.

Že pred letom 988. zasvetili so žarki krščanstva v južni Rusiji. Mej Grki ob Črnem morji je že apostelj sv. Andrej oznanjeval Kristusovo vero. Ruske čete bile so dvakrat, leta 907. in 941. pred Carjigradom, središčem iztočnega krščanstva, ter so sklepale pogodbe s krščanskimi bizantinskimi vladarji, kateri so jih skušali pridobiti za Kristusovo vero. Že za kneza Igorja bila je v Kijevu cela krščanska občina, večinoma iz onih ruskih ljudi, ki so bili v Grški. Imeli so cerkev proroka sv. Elije. Za Igorjem je kneževala v Kijevu v imenu mladoletnega Svetoslava vdova Olga. Bila je modra in krepostna ženska, kakor piše letopisec, ter je prva spoznala resnice sv. vere. Na starost šla je v Carjigrad ter prejela sv. krst. Po njenem vzgledu dali so se krstiti tudi drugi, večinoma njeni sorodniki. Vročje je prosila Boga, da bi prejel sv. krst tudi njen sin Svjatoslav, ki je bil že dorasel in prevzel vladarstvo. A sin ni poslušal matere. Sveto je živela in sveto umrla 11. srpana 969. leta. Letopisec piše o njej: „Ona je v večnem spominu ruskim ljudem, katerim je bila kakor zarja, ki naznanja žarko solnce“.

To so bili le pojedini slučaj. Po smrti matere Olge šel je Svjatoslav na vojno, trem sinovom pa je prepustil kneževsko oblast. Pričel se je boj mej sinovi, in najmlajši, Vladimir, pribojeval si je svojih bratov dedščino. Bil je pagan ter daroval malikom sužnje in svoje otroke. Slučajen dogodek odprl mu je oči in ga pripeljal na pravo stezo rešitve. Ko se je jednoč vračal v Kijev z vojne, daroval je bogovom, češ, da so mu pripomogli k zmagi. Spremljevalci njegovi so kričali: „Vrzi kocko in darujmo Perunu onega, na kogar kocka pade“. Med kijevskimi kristijani bil je tudi neki Teodor Varjag, ki je tajno spoznaval Kristusovo vero. Kocka je pala na njegovega sina Ivana. Pagani so prišli na dom Teodorjev in zahtevali, da jim izroči sina. Teodor jim je odgovoril: „To niso bogovi, temveč les, ki je danes, jutri pa segnjuje. Bog je eden, kateremu služijo Grki. On je vstvaril nebo in zemljo, solnce, luno in zvezde, in človeka, ki živi na zemlji. A kaj so storili naši bogovi? Oni so sami — narejeni. Ne dam svojega sina vragom“. Ko so pagani slišali ta odgovor, navalili so se na njegovo hišo z orožjem ter vpili: „Daj nam sina za žrtvo bogovom!“ Kristijan Teodor odgovori: „Ako so oni bogovi, naj pošljejo jednega iz svoje srede in naj sami vzemó sina; čemu ga je vam treba?“ Pagani so pobili očeta in sina. Bila sta prva mučenika za sv. vero.

Knez Vladimir je slišal te besede kristijanove o ničevnosti svojih bogov in o edinem Bogu. To so zvedeli veroučitelji v sosednih deželah in prišli v Kijev, da bi kneza pridobili za svojo vero. Konečno je prišel tudi učitelj pravoslavnih Grkov in ta ga je pridobil za svojo vero. L. 988. je Vladimir z vojsko vzel grško mesto Chersones (Korsun v Krimu), oženil se z grško caričinjo Ano, prejel ondi sv. krst in sezidal cerkev sv. Janeza Krstnika. Ko se je vrnil v Kijev, dal je krstiti svoje sinove in sorodnike, malike pa uničiti. Sezidal je v Kijevu in drugod mnogo cerkv in nagovarjal narod, da se je dal krstiti.

Torej v Kijevu tekla je prava zibelka kršćan-

stvu v ruski državi. Narod stopil je v kolo ostalih krščanskih narodov v Evropi, Kristusov nauk preobrazil je ljudstvo. Poznavalci ruske dežele trdijo, da je ondoto prebivalstvo jako verno. Pod krščansko zastavo borili so se stoletja proti Mongolcem in mohamedanskim Turkom, da so iztirali iz dežele sovražnika krščanstvu. Žal, da je napuh carjigraskih patrijarhov odtrgal od Rima iztočno cerkev ter pričel razkolništvo. Napuh in sovražstvo do Rima in Latincev, ki sta porodila razkolništvo, gojita ga in vzdržujeta še vedno. Ves trud, da bi razkolnike združili s katoliško cerkvijo, bil je do današnjega dne prazno delo. Bizantinsko duhovništvo pa je v Rusijo preneslo bizantinske državne misli ter jih osredotočilo v svetnem vladarji. Akoravno ima zapadni svet jako nejasne pojme o Rusiji in jo pisatelji opisujejo kot deželo najostudnejšega barbarstva, vendar tudi ni vse tako lepo in v redu v širni ruski državi, kakor si jo mnogi domišljujejo. Narod ruski v obče ni še pokvarjen, zvest je svojemu vladarju in cerkvi, ali razkolništvo ga je vrglo na posteljo spanja, na oder letargije; versko življenje je odrvenelo. Vendar pa ni še ugasnila v narodu zadnja iskra verskega življenja. Trdno je še deblo, akoravno so mu uvenele veje in mladike, in upati smemo, da se organizem probudi k novemu cvetočemu življenju. Razkolniki so se sicer ločili od čistega vira resnice, ki izvira iz Petrove skale, vendar glavnih resnic sv. vere in sv. zakramentov niso zavrgli. Drevo se ni še usušilo v korenini, da bi moralo na ogenj. Priprosti narod spoštuje svojo duhovščino kot postavljeno od Jezusa Kristusa, ker druge ne pozna. Ruski „mužik“ pozna sicer le bolj vnanjo stran bogočastja, ker so mu resnice sv. vere premalo jasne, vendar je dober kristijan, ker vse svoje krščanske resnice opravlja „bona fide“.

Kakor pomladnega solnca gorki žarki preženó ostro zimo in zemljo rešijo ledenih spon, tako žarki božje milosti že tajejo in grejejo ruskega verskega življenja zmrzla tla. Res se ruski svečenik ni mogel primerjati s katoliškim duhovnikom z ozirom na

LISTEK.

J o z a.

(Češki spisal A. Schwab-Polabský.)

Videli so ga na vasi igrati se z drugimi dečki. Bil je malček ljubezniv, plavolas in modrook z belim licem. Vsakdo ga je miloval. — Bil je nem. — Zvonikarjeva hči je bila njegova mati. Očeta svojega ni poznal. Bil je nezakonsko dete.

Ded ga ni nikdar ljubil. Jezil se je radi njega. Ako je Joza delal le najmanjši nemir, kedar se je igral v izbi, takoj ga je zaprl v temno izbo. Malček se je bal in pribegoval vedno k materi, a ta vedóč, da bi malo opravila, ako bi ga branila, pošiljala ga je vùn, da bi ga dedu ne bilo treba gledati. Izkusila je ubožica tako mnogo od svojega očeta za to dete! To jo je trpinčilo neizmerno, da jo je iztrpinčilo.

Bilo je hladnega zimskega večera. Bledi svit polne lune prodiral je skozi malo okence v nizko sobico dolu v veži in osvetljeval nasproti oknu sto-

ječe revno ležišče, na kojem je počivala Jozova mamica. Bledo, zgubano njeno lice, vpale oči in težko, bolestno dihanje pričali so, da je jako bolna. K prsim svojim stiskala je glavo otroka sedečega poleg postelje na leseni klopi in poljubljajoč nežna usteca ihtela je brezupno.

„Moj Bog“, stokala je pretrgano, „kako nesrečna umiram! Vedno bila sem nesrečna, zdaj pa čutim največ, najgrozovitejšo nesrečo, katero si mi poslal, o Bog! Ne morem se ločiti od svojega otroka, dokler se ne napravim v večnost tako, kakor bi želela. Ne morem govoriti ž njim koncem življenja — on ne govori; ne morem mu dati niti najmanjšega pouka za življenje: on ne sliši! Ubogi moj nesrečni otrok!“ Stisnila je otroka tesneje k sebi in plakala brezkončno dolgo, dolgo. Deček v njenem naročju pogledal jo je začudeno in plakal tudi, ker je ona plakala. Revež ni slutil kaj se godi — zgodi.

Zadušljiv kašelj prekinil je ženi jok. Glava padla jej je na blazino. Stekleni očesi pogledali sta Jozo, ki je prost materinega objema pokleknil na klopi. Čez trenotek vzdignila se je žena še jednokrat, hotela ga je pritisniti k sebi, a v tem izvil

se jej je iz prs močan krik, kakor da bi padala v brezno in zgrudila se je na posteljo mrtva...

Joza gledal je to tako, kakor bi ničesa ne razumel.

Videč, da je mamica tiha, vlegel se je na klop, položil glavico k glavi materini in kmalu zaspal poleg ranjke...

Miglajj potem vrnil se je zvonikar domov. Bil je v gostilni. — Prišel je tija gozdar, in hotela sta kartati; ko je krčmar prinesel karte, videli so, da jih nekaj nedostaje. Ker ni imel drugih, ponudil se je zvonikar, da prinese svoje. Zato je prišel. Prižgal je svečo in jih iskal v miznici. Vendar dolgo jih ni mogel najti, hotel je torej vzbuditi hči in jo vprašati, če ona vé za-nje. Vendar kaj je to? Ko se je dotaknil njene roke, bila je mrzla. Posvetil jej je v lice. Prestrašil se je, izpoznavši, da ne živi več.

„Dobro jej je“, rekel je, a prelil ni niti jedne solze.

Spečega Jozo vzel je v naročje, odnesel ga pod vežne stopnjice in položil na staro odejo; sobo, kjer je ležala njegova hči, je zaklenil in sam šel spat v krčmo. V veži bilo bi mu mrz. — —

iz obraženost, vendar so se tudi te razmere v sedanjem stoletju mnogo zboljšale. Duhovsko slovstvo se je začelo razvijati, čistiti in vplivati na duševno življenje narodo. Veseliti mora ta pokret vsakega katolika in Slovana. Trdovratno se drže razkolništva vrhovna oblastva, neomejena je moč ruskega samodržca, božja previdnost pa bo odstranila trdno steno mej katoličanstvom in razkolništvom, in pride čas, ko bomo skupno zapeli: „Quam bonum et quam jucundum, habitare fratres in unum.“

Cesarski shod.

△ Nemški cesar zapustil je Petrovi Dvor, kjer je bival nekaj dni v sijaju in gostijah, katere so mu priredili člani carske družine. Nemški in ruski časniki pišejo jako zadovoljno o vnanjem vspehu tega shoda. Ali se je pod tem vnanjim sijajem rodilo tudi srčneje prijateljstvo mej Rusijo in Nemčijo, o tem nas bo poučila bližnja prihodnost. Časnikarska naša naloga je, da s kratkimi besedami označimo rusko javno mnenje o tem shodu. „Nov. Vremja“ piše: „Shod je zgodovinski dogodek, ki bo močno vplival na daljni razvoj svetne zgodovine. Svrha mu je iskrena želja, da se ohrani mir v Evropi. V Rusiji nikdo ne dvomi o dobrohotnih namerah mladega nemškega cesarja, ker v dejanji dokazuje, da želi rusko prijateljstvo. Dal Bog, da vsi spoznajo, kako potreben je evropski mir.“

„Mosk. Vjedomosti“ pišejo: Shod bo povzročil nove razmere mej Rusijo in Nemčijo. Edino tako more se dogoditi, da se dosedanjí oboroženi mir predrugači v pravi mir, ki ga ne bodo več varovale puške. Ni prazen slučaj, da je nemški cesar prej obiskal ruskega carja, nego svoje zaveznike. Viljem je hotel pokazati, da želi iskreno prijateljstvo z Rusijo. Ali Nemčija mora prva kreniti na novo pot. Rusija ne bo za las odstopila od svoje politike; Nemčija pa ima še vedno dva obraza, ker hoče ugoditi Avstriji in Rusiji, a taka politika ni dolgo časa mogoča. Nemčija je z avstrijsko-nemško zvezo le tako dolgo zvezana, dokler njej koristi. Avstrijske koristi na Balkanu je le Nemčija vstvarila, in ne bo jih, ko jih Nemčija ne bo podpirala. Sedanja zveza mej Nemčijo in Avstrijo je nenaravna itd.

„Novosti“ pišejo: Prvi namen shoda je, da Nemčija pokaže vsem evropskim vladam, da nemški cesar nima bojnih namenov, nego hoče zagotoviti mir. Vnanja politika vseh držav razvila se bo mirno. Vendar je še nerešeno vprašanje, s katerimi sredstvi bodo vlade končale sedanjo mejnarodno krizo. Avstrija in Rusija bode se težko sporazumeli. Avstrijsko-nemška zveza je največja zapreka ruskemu vplivu na Balkanu.

„Svet“ pa piše, da shod ne bo imel ugodnih posledic. Brez dvoma je imel cesar Viljem druge namene s shodom, nego je Bismarcku drago. Verjetno je, da bo Nemčija odslej tudi proti volji Avstrije podpirala ruske koristi.

Po vsem tem je čudno, da ravno sedaj glasilo nemškega kancelerja posebno ostro piše proti posameznim ruskim listom, akoravno vsi tako spravljivo pišejo o Nemčiji. To je tem čudneje, ker je minolo jesen ravno „Nordd. Allg. Ztg.“ jako mirno odgovarjala na napade v ruskih listih. Katoliški nemški

Za trenotek prebudil se je Joza. Ležal je tiho in gledal z velikimi očmi na mesec, ki je gledal v vežo in se mu smehljaj. Bledo ličice dečkovo svetilo se je v tem lesku, kakor bi bilo od alabastra. Okrog malih njegovih ust igral je ljubezniv nasmeh. Zdela se mu je, da vidi v mesecu svojo mamico, ki ga kliče k sebi. Iztegoval je k njej ročici. Vstal je in oprši se ob tram, pod kojim je ležal, gledal je z vso dušo v jasni krog meseca. Nekaj vabilo ga je silno v vis. Glej, že stopa po tramu više in više. Mili nasmeh mu ne izgine z lica. Krasen je kakor angelj, ki stopa v sveti zarji v nebo. Že je nad zvonom, — že skoro pri strehi. V tem priletela je sova in s svojim krilom doteknila se dečkovega lica. Joza prebudil se je naenkrat iz mesečnosti, skočil dolu, zadél ob zvon, ki je temno zazvonil, in padel na zemljo. — —

Nočni stražnik, ki je slišal temni glas, razburil je vso vasico. Zvonikar hitel je k zvoniku z množico radovednežev. Zvonikar, ki je prvi stopil v zvonik, padel je čez Jozovo truplo. Kako je končal, nihče ni si mogel razjasniti.

Ko so odnašali mater in sina k večnemu počitku v vrt tišine in miru, govorili so ljudje: „Oba sta srečnejša, nego v življenji.“ J. Z.

listi sklepajo iz tega, da Nemčija v iztočnem vprašanji ne bo zapustila Avstrije, akoravno nima istih koristi.

Z druge strani pa se čujejo glasovi, da bo Nemčija podpirala Rusijo v tem vprašanji, ker je knez Bismarck že priznal Rusiji prvo besedo v Bolgariji. Sedanji krik nemških vladnih listov proti ruskim ima torej le taktičen pomen. Listi že poročajo, da bo Nemčija skušala pridobiti Avstrijo in Italijo za ruske želje, in da se bodo najpozneje v septembru sešli grof Kálnoky, Crispi in Bismarck v Kissingenu.

Politični pregled.

V Ljubljani, 28. julija.

Notranje dežele.

Cesar bo začetkom meseca avgusta prišel v gališki mesti Jaroslav in Přemisl.

Prestolonaslednik Rudolf bo v Krakovem dva dni nadzoroval pehoto, potem pa se bo vdeležil lova v Křezovicah.

Grški kralj je predvčerajšnjim sprejel v zasebni avdijenci grofa Kálnokya. Veleposlanika prince Reuss in Decrais sta vpisala svoji imeni v pripravljeno odprto pölo.

Ministerski predsednik Taaffe se je z Dunaja povrnil na graščino Ellischau.

Graško korno poveljništvo začasno vodi FML. baron Schönberger.

Vodja moravskih Nemcev, Chlumeccky, je v svojem glasilu sprožil misel o splošnem nemškem shodu, kojemu namen bi bil združiti razkosano državnozbornsko levico. To pa se mu ne bo posrečilo, kajti že sedaj je vzbudil ta predlog smešen boj mej listi raznih nemško-liberalnih strank. „Reichenberger Ztg.“ piše: Ni še prišel čas za splošnji shod, kajti ta bi pri sedanjih razmerah le še bolj poostiril nasprotja mej raznimi strankami ter pokazal žalostno podobo, kakó velika je razprtija mej njimi.

Iz Mostara se poroča: Vesti iz Črnogore pripovedujejo, da sta iz leta 1882. znana načelnika čet, Šalko-Porta in Bobrić, odpotovala proti Andrejevici, da priredita vstajo v Sandšaku, Novem Bazaru ali pa v Ereegovini.

Vnanje države.

Mej Avstrijo in Bolgarijo je nastala razprtija povodom bodočega otvorjenja mejnarodnega prometa na železniški progi mej Dunajem in Carjigradom. Bolgarska vlada zahteva, da se morajo avstro-ogerske pošne torbe oddajati in oziroma prejemati na postaji Mustafa Paša, Avstrija pa tirja, naj se to zgodi v Plovdivu.

Bolgarska mejnarodna železniška proga se bo uradno otvorila dne 12. avgusta. — V odsotnosti majorja Enčeva, poveljnika 13. polku, so vojaki vlomili polkovo blagajnico, vzeli 6300 frankov, porabli mnogo pušk, revolverjev in sabelj ter vbežali v gorovje. — Vladi je bajé odpovedal službo zastopnik v Carjigradu, ker ni dobival plače. — Belovskih roparjev, ki zahtevajo za vjetega Binderja 1000 funtov in za Ländlerja 1300 funtov, vlada sedaj še ne proganja, a storila bo to z vso odločnostjo, kakorhitro bodeta zadobila vjetnika zopet prostost. — Predvčerajšnjim je bil v glavni cerkvi sofijski „requiem“ v dan smrtne obletnice prinčevega očeta. Navzoči so bili princ, ministri in mnogo občinstva.

Črnogorski knez Nikita se bo povrnil v svojo domovino začetkom avgusta ter ne bo potoval v Rusijo. To je napravilo jako dober vtis na prebivalstvo, koje tlači lakota. S knezom povrnil se bo v Cetinje tudi francoski zastopnik Patrimorio, ki ga je spremljal v Pariz. Narod je bil bajé ves obupan, da ga je zapustil knez, ki je poprej nakupil mnogo orožja za denar, koji bi bil lahko mnogo bolje porabil za druge nujnejše deželne potrebe z ozirom na splošno bēdo. Takoj po njegovem povratku se bo krstil njegov najmlajši sin, princ Karadjordjević. Kum bo ruski car, kojega bo zastopal poseben pooblaščenec. — Razun metropolita se kijevske svečanosti ne bo vdeležil noben črnogorski duhovnik. To je tudi samo ob sebi umevno, ker morajo imeti denar za vse kaj družega, kakor za proslavljanje svečanosti, koja jih konečno čisto nič ne briga.

Srbski kralj bo odpotoval v Gleichenberg, poprej pa bo obiskal Ogersko ter seboj vzel tudi prestolonaslednika. Iz tega se sklepa, da še dolgo ne bo konečno rešena zadeva njegova gledé ločitve zakona. — Preklicujejo se vesti o razprtiji mej kraljem in ministrom Mijatovićem, o sklicevanju skupščine in o sestanku Milanovem s princem Koburškim.

O političnem vspehu rusko-nemškega ostanka poroča vsak list, a da je vse to besedičenje brez dejanske podlage, dokazuje najbolj to, da si dijamentalno nasprotujejo dotične trditve. „Indépendance Belge“ pravi, da bo ruski car takoj, ko bo došel cesar Viljem v Berlin, staval predlog evropskim ministerstvom, naj se formalno odstavi princ Koburški. Temu nasproti pa poroča „Havasovo izvestje“ iz Petrograda, da sestanek ni vravnal dnevnih vprašanj.

Gledé Bolgarije vstraja car na podlagi berlinske pogodbe. Giers je bajé rekel Bismarcku, da je dolžnost Avstrije postopati isto takó in združiti svoje težnje z onimi Rusije. Govori se, da bo car obiskal Viljema v Berlinu. — Tudi časopisje v Nemčiji je raznih nazorov. „Post“ je tesnosrčna ter si ne obeta nobenih vspehov. „National-Zeitung“ pa se nadeja, da se bo v kratkem spravilo s sveta bolgarsko vprašanje, ako bo v tem oziru storila prvi korak Rusija. — „Standard“ je izvedel, da je sporočil grof Széchényi dunajski vladi: Z nemške strani se je gledé Bolgarije staval Rusiji predlog, ki ga je slednja sprejela. Ta predlog neki slove: Rusija naj počaka mirno, da si bo Koburžan sam ali pa da mu bo bolgarski narod izpodkopal stališče. V tem trenutku, ki bo po mnenji nemške vlade kmalu nastopil, prične naj se Rusija diplomatskim potom pogajati bolgarsko vlado, ki bo potem sklicala veliko sobranje v izvolitev novega kneza.

Rusija je pristopila k sueški pogodbi. — Dne 25. t. m. je car sprejel v zasebni avdijenci odposlanca srbske kraljice Natalije, kneza Ghiko. Pred in po avdijenci se je knez Ghika posvetoval z ministrom Giersom. — Ruski vojaški krogi so jako prijazni ideji o pozivu k splošnemu razoroženju, pri tem pa naglašajo, da Rusiji ne bo treba razorožiti, ker se ni oborožila. Ta zadeva zadela bi edino le Francijo in Avstrijo. Težava pa je v tem, da Nemčija ne more pozvati Francijo, ker bi to gotovo povzročilo vojsko. Lahko pa tudi ni najti mejnarodne oblike, v koji bi se mogla ta zahteva naznaniti napominanima državama, ne da bi se še čutili izzvanima. — Prestolonaslednik bo še letos potoval po evropskem kontinentu. V Berlinu se bo bajé pri tej priložnosti zaročil s princezino Margareto.

Poluurno se poroča, da je Turčija vendar že izročila ruskemu veleposlaniku Nelidovu odgovor na njegovo noto zaradi vojskine odškodnine. Turčija je v tej listini obljubila, da bo ob vsakem obroku točno plačala 350.000 funtov in vrhu tega 100.000 funtov v poravnanje zaostalih 700.000 funtov.

Nemški poluurnadni listi so zapazili na francoski vshodni meji nakopičene črne oblake. Najprvo se je trdilo z nemške strani, da se bo na poskus oborožil vojni kor v Nancyju, sedaj pa poroča „Norddeutsche Allgemeine Ztg.“ v svojem političnem pregledu, da se bodo pomnožile francoske posadke ob vshodni meji, 12. kirasirski polk se bo dne 1. avgusta premestil iz Angersa v Luneville in generali Billot, Lewal in Carry, ki bodo v slučaju vojske postali vrhovni poveljniki, bodo potovali z generalnim štabom v pokrajinah 1., 6. in 7. kora. S tem hočejo menda nemški poluurnadni listi poskusiti, kakó trdni so vspehi petrograjskega sestanka.

Pod vodstvom „nemške banke“ se je v Berlinu ustanovila finančna družba, ki nekaj dni sém ljuto deluje zoper ruske vrednosti, donajajoč milijone rubljev na denarni trg. Govori se, da je finančna gruča uvedla velike špekulacije z žitom v Rusiji in za to potrebuje nizek kurz rublja. Jako označilno pa je, da banke, bankirji in njim na čelu Bleichröder, ki so v zvezi z nemško vlado, pokupijo vse te velike svote rubljev, da tako vzdrže kurz na višini. Tako postopajo neki vsled „višjega“ poziva.

Francoska vlada je obljubila o svojem časi, da bo predložila načrt o preosnovi ustave. Ta načrt je, kakor poroča Havasovo izvestje, sedaj že izdelan ter določuje proračunsko pravico senata in način, kako se sme razpustiti zbornica. Senat bo smel samó nadzorovati deželne finance, zbornica pa se bo smela razpustiti le na podlagi dekreta, koji je sklenil ministerski svet in podpisal predsednik republike. — Nasproti pisavi pariških listov bojé se vladni krogi za Francijo slabih nasledkov vsled petrograjskega sestanka. Slučajnost predloga o razoroženji menda ni izključena. Tej zahtevi pa bi se ustavljala, in to tolaži Francijo, tudi Avstrija, ki je veliko žrtvovala za pripravljenost armade. — Oportunski listi trdijo, da je Boulanger politično mrtev. Najhuje piše v tem oziru „Republique Française“: Boulanger naj le živi, živel bode v sramoti, izključen od vseh republikancev, ogibali se ga bodo vse monarhiške stranke, ki so se zastonj očrnilé pred svetom za tega slabega državljanu, zapustili ga bodo tudi njegovi pristaši, danes ta pajdaš, jutri oni vinski pobratim. Konji iz „cir-kusa“, koje je vpregel pred svoj zmago slavni voz, dirjajo proč od prazne igrače. Ostal bo sam, sam v svoji sramoti, takó boren, da bi ga pomilovali tudi mi, ki smo ga prvi napadli, ako bi kazen ne bila manjša od hudodelstva, da je sanjal o zatrti domovini. — V Parizu so odpovedali delo zidarji in dninarji. Pri trgovinski borzi in na Pont-Neuf-u je gradjenje ustavljeno. Vsega skupaj je taci delavcev 10.000; zapustili so zaslužek, ker stavbinski podjetniki niso hoteli potrditi tarifa, koji je sprejel mestni svet.

Obpravave o sestanku italijanskega kralja z nemškim in avstrijskim cesarjem so se pretrgale, ker Italija odločno zahteva, da se mora to zgoditi v Rimu kot sedanji italijanski prestolnici.

Italija je zatrdila Turčiji, da je zdravje po celi deželi jako povoljno, to pa zaradi tega, ker je slednja nameravala uvesti večdnevno opazovanje blaga, ki dohaja iz napoljskega zaliva. Ako bo pa

(Dalje v prilogi.)

Turčija vzlic temu ostala pri svojem sklepu, vzela bo italijanska vlada vsem turškim generalnim agentom v napoljskem zalivu „exequatur“, ker vedé ali nevedé napačno poučujejo svojo vlado.

Švedski kralj je podelil saksonskega kralju, generalu Hahnkeju in italijanskemu ministrskemu predsedniku veliki križec Olafsevega reda.

Nekaj časa sém se množe vesti iz **Sudana**, ki poročajo o porazih mahdijeve vojne. „Beli paša“, kojega splošnje sedaj smatrajo Eminom, spoprijel se je bajé v resnici v Darfuru z derviši ter jih potkol. V Suakimu se pripoveduje, da sta „beli paša“ in sultan darfurski zadnjikrat pozvala mahdija Kalifo, naj se vdá, ter je neki izbruhnila vstaja mej emiri. Seveda ta poročila niso popolnoma gotova. Reuterjeva brzojavka iz Wady-Hafe pripoveduje o drugem porazu drvišev pri otoku Dabussi (severno od Wady-Hafe), kjer je angleški podpolkovnik Woodhouse popolnoma potolkel Sudance.

Izvirni dopisi.

Iz Prage, v 25. dan julija. Pri vseh naših zbirkah domoljubnih, koje so se prirejale od začetka našega narodnega probujenja, imajo društva naša in dijaštvo za to velike zasluge. Ko bi mogel takole izračunati, kar se je samo v zadnjih tridesetih letih pri nas nabralo za narodne namene v denarjih, čudil bi se vsak tej ogromni svoti. To je gotovo krasno spričevalo o zavednosti in plemenitih namenih češkega naroda, koji ne sluje baš za bogatega. Kar se pri družih narodih oživotvarja in ustanavlja na javne troške, na pr. šole, umeteljski in vednostni ustavi i. t. d., zalagati si moramo sami, in ponosno se lahko reče, da najrevnejši rad poklada svoj dar na žrtvenik domovinski, in skoro bi trdil, da one ogromne svote pohajajo baš iz vrst najubožnejših.

Radodarnosti plemenitega rodoljuba se je zahvaliti, da se kmalu uresniči jedna najgorkejših želja češkega naroda, namreč ustanovitev akademije věd in znanosti. O važnosti in neobhodni potrebi tega ustava je tū vsakdo uverjen, in zaradi tega vzplamtela je tudi po vsi deželi splošnja radost, ko se je zvedelo, da je neki mecen v ta namen podaril svoto 200.000 gld. Da bo pa akademija mogla razvijati se v svojem delovanji, treba bode še, da ji priskočita na pomoč deželni zbor češki, in tudi državni zbor moral bode poseči v žep, kakor je to učinil pri dunajski in krakovski akademiji z letno podporo. One dni vposlali so sedmošolci hrudimski 50 gld. za akademijo. Kaj ne, da lep vzgled ostalemu dijaštvu češkemu, kojemu se zdaj na počitnicah nudi najlepša prilika, prirejati v ta namen zbirke, saj dijaštvu v prvi vrsti iz tega bode prospeh. Zanimljivo je, da so dosednji prispevki povsem od neimenovanih. Za prvim plemenitim dariteljem sledil je neimenovan ubožen župnik, za njim neimenovan hrudimski meščan i. dr. Znanost in omika so idealne želje vsega naroda. In pri Čehih ni samo gola fraza njih gāslo: „Po izobraženosti k svobodi!“ To je gaslo vsemu ljudu češkemu, in akademija češka ima gotovo biti mogočen vir znanosti in prosvete — in narodne zavednosti!

Da v tem oziru tudi akademiki češki na Dunaji niso med poslednjimi, pokazalo se je to dné 20. t. m. pri shodu profes. zbora obrazne umetelnosti, kajti odlikovani so bili nastopni češki akademiki s prvimi odlikami: V slikarskem oddelku Ferd. Kruis iz Piska s zlato svetinjo Füge-rovo za najlepše delo: „Žalovanje Andromache, Hekube in Helene nad mrtvim Hektorjem“ in nagrado Gundelovo (edino) za najboljšo skupne študije; Ad. Werner iz Lyse n. L. posebno nagrado za zgodovinsko slikarstvo; Henrik Tomec iz Prage posebno nagrado za prizor na grobji iz „Hamleta“; iz oddelka arhitekture dobil je Fr. Blažek iz Záles nagrado barona Schmidta v šoli za staviteljstvo, in Ant. Hruhá iz Prage srebrno svetinjo Füge-rovo za izvršbo najboljših naloge: Godbeni paviljon za 60 godbenikov, namenjen za javni park. Slavnostna delitev nagrad vršila se je v torek.

Poročal sem vam v jednom poslednjih dopisov, da priredi pražki „Sokol“ pričetkom meseca septembra z drugimi sokolskimi društvi velikanski skupen izlet v Ljubljano povodom petindvajsetletnice ljubljanskega „Sokola“. Da bi se pa izletniki seznanili s slovenskimi razmerami, ponudil se je tudi Slovencem znani pisatelj in uradnik pri češkem muzeji, gosp. Jan Lego, da priredi v ta namen več predavanj o slovenščini in slovenskih odnošajih v dvorani pražkega „Sokola“ vsak torek, četrtek in soboto. A tudi „Sokol“ v starodavnem mestu Plzni, prvi za Prago, pripravlja se, da dostojnim nači-

nom proslavi svojo 25letnico. Telovadili bodo tudi za stavo, dobitki so celó po 50 do 100 gl. v srebru. K tej slavnosti oznanili so svojo prisotnost ne samo „Sokoli“ iz Češke, Morave in z Dunaja, nego tudi iz Galicije. Sokolska ta slavnost obeta biti najlepša, kar jih je doslej videla Plzn.

Konečno vam še javim, da smo včeraj pokopali tū ravnatelja glasbe gosp. jur. dr. Ludj. Prochazko, soproga znane operne pevke gospe Prochazkove-Reisingerjeve. Pokojnik je bil ustanovnik pražkega „Hlahola“, vdeležil se je pri založenji „Umělecké besedy“, bil je skladatelj pesni, izmed kojih je v obče znana njegova „Kovářská“ („Kovaška“), koja je udomačena tudi po Slovenskem. Svoje dni izdal je na svetlo zbirko napevov: „Vesna“, „Kytice“ in „Hlahol“ in uredoval glasbeni list „Dalibor“.

S Koroške Bele, 26. julija. Včeraj, svojega godú dan, so delili premil. knez in škof pri nas zakrament sv. birmе. Povodom tako slovesne in častne prilike so jim zapeli domači pevci že predvečer nekaj narodnih pesmi, pred župnijsko hišo so zažgali umetaljni ogenj in višje gori na strmem griči se je veličastno svetilo škofovo krstno ime v velikanskih črkah. V dolino nazaj, tjekaj proti blejski in doli proti radovljiški strani pa so topiči in kresovi naznanjali navzočnost visocega gosta.

V jasnem jutru, na praznik sv. apost. Jakoba, zagromé zopet topiči in oglašé se iz okrašenih lin lepo vbrani zvonovi vabeč vernike k cerkveni slovesnosti.

Po sv. maši in dokončanem izpraševanji otrok stopili so premilostni na leco ter potem prav živo pojasnjevali ogovor Gospodove molitve: „Oče naš, kateri si v nebesih“.

Dovršivši vsa cerkvena opravila, zbralo se je deset duhovnikov, na čelu jim prečast. g. kanonik Klun, ter šlo v imenu dekanijske duhovščine čestitat prevzvišenemu k Njegovemu godu. V svojem nagovoru je g. kanonik povdarjal popolno udanost premilostnemu in omenil, da duhovščino, ko čuti težko butaro naloženo jej po odgovornem stanu, osrčuje prelepi vzgled, ki ga jej daje pri vsaki priliki Njegova prevzvišenost. Sklepaje Jim je želel še mnogo mnogo let, ki naj bi bila Bogu v čast, škofu, duhovnikom in vsem vernim pa v večno izveščanje!

Zahvaljevaje se najprej prisotnim duhovnikom, potem pa sploh vsem duhovnikom cele dekanijske za udanostno voščilo izrekli so premil. knez in škof trdno nado, da ostane pač še v prihodnje nerazvezljiva tista ozka vez, katera je do sedaj sklepala duhovščino z njenim škofom po vodilu psalmistovem: „Ecce, quam bonum et quam iucundum habitare fratres in unum“. Opomnili so slednjič, da mora vstrajen duhovnik upati, da bo enkrat žel „z veseljem“, akoravno v tem življenji seje marsikedar „s solzami“; saj „Duh podpira našo slabost“.

Popoldne ob 3. uri so se premil. knez in škof odpeljali v Radovljico pokopat deželnega glavarja.

Iz Ajdovice, 25. julija. V nedeljo popoldne ob 3/4 3. uro vršilo se je, kakor letos žalibog v mnogih krajih naše kranjske dežele, tudi tū hudourje s silnim viharjem, nalivom, točo in treskom. Pričelo je sprva pohlevno dežiti, tako, da si nobeden ni mislil kakove nesreče, pa zavila je ljnta burja, ki pa je kmalu odjenjala južnemu viharju, divjajočemu s strašnim nalivom. Strela udarila je prvič v drevo, drugič pa na Velikem Lipovcu v Janžkov z mrvo in deteljo napolnjeni kozolec, ki je do tal pogorel, in šla bi bila cela 29 hiš broječa vas, ko ne bi bilo tolikanj lilo. Posestnik imel je kozolec za 450 gld. zavarovan, le škoda, da ni zavaroval tudi klaje na njem.

Vihar in toča nista sicer posebne škode učinila po njivah, a bolj pogubno sta gospodarila po vinskih gorah: Borštu, Hribu, sadinjski- in šentpavelski gori, kjer sta z nalivom kamnje, zemljo in trtje s koreninami vred v znožje znosila. Že dosihmal kolači niso imeli kam kolov k trti vtikati in so vrtali kakor s svedrom v plitvo zemljo, kako težko bode to delo še-le posihmal. Ni se čuditi, da so nekateri že popustili obdelovanje svojih vinogradov zlasti v gori Hribu; kajti obdelovanje stane mnogo, cena vinu pa je čedalje nižja, ker Hrvatje in Semčanje dandanes oskrbljujejo z vinom večji del Kranjske. — Drugo hudourje z viharjem, točo in nalivom prihrulo je zopet ob Krki dné 24. t. m. in seglo tudi na gori Boršt in Hrib, kjer je prej še nekaj ostalo.

Vihar in naliv bila sta strahovita. Marsikateri kozolec se je prekucnil in zibal.

Upanje na veselo trgatév šlo je za letos rakom žvižgat in — kje bode ubogi kmet dobil novce za davkarijo in druge potrebe, vsaj tu za žito ne more ničesa dobiti, ker je malo kmetov, kateri bi toliko pridelali, da bi mogli si kaj odtrgati.

Iz Radovljice 25. julija 1888. Z g. dež. glavarem grofom Thurnom je izgubila dežela Kranjska za dolžnost in pravico vnetega viteza, ki si je štel v posebno čast, da je svoje darove in moči njej na blagor mogel posvečevati; država neomahljivo udanega domoljuba, vsigdar pripravljenega po zgledu starih plemenitašev v njen prospeh darovati tudi svojo viteško kri, zlasti pa obžaluje Radovljica v tej izgubi svojega ljudomilega, vsestranskega podpornika ter velikega dobrotnika. — Vse to ti je danes lahko osvedočila žalostna pogrebna slovesnost, ako si jo imel priliko videti ali se je vdeležiti. Tako veličastnega sprevoda k zadnjemu počitku pač še nobeden njegovih tukajšnjih rojakov ni dosegel. Ne le vsi stanovi, s katerimi je bil po svojem rodu ali opraviilih v dotiki, ne le vse korporacije, katerim je bil pokojnik pravi ali častni ud, ampak do malega tudi vsak posameznik iz mesta in okolice, ki ga niso zadržavala nujna opravila, hotel je pokazati, kako vsled njegovega človekoljubnega ter izvanredno usmiljenega srca spoštuje pokojnega grofa.

Iz tega Vam je lahko sklepati na ogromno množico vdeležencev pogrebne slavnosti. Tudi ljubljanski in trbiški vlak sta pripeljala neštete žalujoče iz vseh stanov, da bi umrlemu glavaru izrekli zadnji: „Bog Te sprimi!“ Tako se je od treh do štirih popoldne napolnil trg pred graščino ljudi visokih in nizkih, plemenitih in priprostih, katere vse je prevladal resnobno-tužni čut, ko so bili nekateri duh. gospodje prinesli vest s koroške Bele, kjer so ravno danes milostni gospod knezoškof zakrament sv. birmе delili, da bodo prevzvišeni knezoškof sami prišli pokopavat. Vsi so sprejeli tako veliko naklonjenost z vidno zadovoljnostjo.

Ko ura štiri odbije, pripeljejo se res milostljivi knezoškof ter se z obilno azistencijo odpravijo, da blagoslové telesne ostanke, Thurnove.

Pred graščino zapoje pevski zbor ljubljanske čitalnice z znano preciznostjo ter čistimi glasovi „Usliši nas, Gospod“, in sprevod se začne pomikati proti in skozi graščinski vrt po mestu v farno cerkev ter od tu na radovljiško pokopališče, kjer je družinska rakev grofov Thurn-ov. Čitalnični pevci zapeli so v cerkvi „Nad zvezdami“ in na pokopališču „Blagor mu“. Naj v miru počiva blagi pokojnik!

Iz Vipave 27. julija. Podpisani prosi, da blagovolite vsprejeti naslednje vrstice. Čital sem v „Sl. Narodu“ kratek posnetek necega dopisa iz Vipave, v katerem se trdi, da je predsednik vipavske čitalnice, častiti gospod dekan, prepovedal dijakom vohod v čitalnico. Resnici na ljubo, v svojo obrambo, zlasti pa v namen, da se povrne čast gospodu predsedniku, katerega so napadli, primoran sem izjaviti, da dijakom vohod v čitalnico ni bil in ni prepovedan. Pač pa je bil čitalnični odbor prisiljen o velikonočnih počitnicah na občno zahtevanje društvenikov grajati neolikano vedenje nekaterih dijakov. Jednako bi bil ukrenil vsak drug odbor v takem slučaju. Ako tedaj dotični gg. dijaki nočejo zahajati ostentativno v čitalnico, slobodno jim!

Tako ravnanje jim med narodom ne bode delalo simpatij. Pomislijo naj, da njihovo pisanje more ne-le njim, ampak tudi meni in drugim trem dijakom, koji redno zahajajo v čitalnico, marsikaj neprijetnega provzročiti.

France Pavlin, abiturijent.

Dnevne novice.

(Podružnica sv. Cirila in Metoda za Pliberk in okolico) na Koroškem imela je dné 15. julija prvi občni zbor. Sešlo se je nad 300 ljudi. V odbor so bili izvoljeni: Jožef Kraut, posestnik na Bistrici, prvomestnik; Janez Jernej, posestnik v Črgovicah, njegov namestnik; Franc Premern, kapelan v Šmihelu; Miha Hanin, posestnik v Šmihelu, njegov namestnik; And. Kuhar, posestnik v Črgovicah, blagajnik; Janez Krajger, posestnik v Sterpnovasi, njegov namestnik. Kot zastopnika za veliko skupščino na Ptujem sta izvoljena gg.: Franc Reš, posestnik v Št. Miklavžu, in dr. Homan, odvetniški koncipijent v Pliberku. Podružnica šteje 6 ustanovnikov, 65 letnikov in 152 podpornih udov.

(Deželno-zborna volitev na Koroškem.) Kakor se poročajo, kandidirajo Slovenci v velikovškem okraju za deželni zbor namesto pokojnega Einspielerja g. dr. J. Hraškovec, odvetnika v Slov. Gradci.

(Nove zgradbe v Ljubljani.) Stolno mesto ljubljansko razširja se in lepša od leta do leta. Omeniti moramo v prvi vrsti izmed javnih zgradb novo vojašnico, ki je že skoraj končana ter bo stala 430.000 gl. Pričela se bo graditi tudi nova vojašnica za domobrance na deželne troške. Stavbeni načrt je že potrdilo ministerstvo. Na deželne troške razširja se deželna norišnica na Studenci in prisilna delavnica. Troški za obe zgradbi so proračunjeni na 140.000 gl. Deželni zbor se bo v prihodnjem zasedanju že posvetoval tudi o novi deželni bolnišnici na primernejšem prostoru. Dalje bo mesto sezidalo novo mestno deško šolo, za katero je mestni zastop dobil 70.000 gl. V kratkem pričel se bo graditi tudi mestni vodovod, čigar troški so proračunjeni na 485.000 gl. Južna železnica gradi ob Reseljevi cesti troje poslopij s stanovanji za svoje sprevodnike in služabnike. Ker se tudi drugod gradi nove hiše, prenehalo bo kmalu pomanjkanje primernih stanovanj.

(Ljubljana in Gradec.) Gradec ima dve velikim gimnazijam. Na prvi je bilo letos 634 dijakov, na drugi 250. Za obe te dve gimnaziji zidali bodo novi palače že letos ali prihodnjo pomlad. Ljubljanska gimnazija nima mnogo manj dijakov kakor graški obe, in vendar ne čujemo ničesa o drugi ljubljanski gimnaziji.

(V cerkvi sv. Florijana) praznoval se bo slovesno prihodnji terek praznik sv. Ignacija, ustanovitelja družbe Jezusove. Zjutraj ob 5. uri pričele se bodo sv. maše do devete ure. Ob 9. uri bo nemška pridiga ter slovesna sv. maša. Popoldne ob 5. uri bo slovenska pridiga in pete litanije z blagoslovoma. Verniki dobili bodo popolen odpustek, ako prejmejo sv. sakramente v cerkvi sv. Florijana in molijo za sv. očeta. Skozi celo osmino bodo vsak večer ob 6. uri litanije z blagoslovoma.

(Nevarno obale) je g. Levro Žvab, vrednik „Edinosti“ v Trstu, ter se je moral odpeljati na svoj dom v Dupleje.

(Slovensko pevsko društvo) naznanja svojim častitljivim udom in slavnemu občinstvu, da bodo imeli letos dne 2. septembra na Krškem svoj veliki in pevski tabor. Pri tej priložnosti bodo društvo s tam mošnjimi p. n. prebivalci in z društvi praznovali 40 letnico Nj. veličanstva. Častiti udje, slovenski pevci in drugi domoljubi pripravljajte se pravočasno, na ta dan, da se nas veliko snide. Program se v kratkem razglasi. Odbor.

(Slovensko del. pevsko društvo „Slavec“) priredi v nedeljo dne 5. avgusta, ker je bilo zadnjič, zadržano, v proslavo štiridesetletnice Nj. veličanstva ljudsko veselico na Kosljenjem vrhu. Na vspeh so so vojaška godba, petje, kegljanje, otroške igre, umeteljni ogenj itd.

(Klub slovenskih biciklistov) ima pri ugodnem vremenu jutri dne 29. t. m. svoj III. redni izlet v Kranj. Odhod ob 6. uri zjutraj.

(Nova poštna postaja) otzerala se bo s pisemsko, voznoposžno in poštnebranimno službo dne 1. avg. v Buki, odkoder bo zahajal pot tudi na Rakovo.

(Oganj) nastal je dne 23. t. m. v Rimča h v leseni kleti nasproti šoli. Hud veter zanesel je plamen tudi na šolsko poslopje, ki je bilo s slamo krit in je do tal pogorelo. Z veliko težavo rešili so iz gorečega poslopja otroke. Zažgali so otroci.

(Opanjen otrok.) Nekaj gostija v Šent Vidu, mariborskega okraja, kuhala je te dni za prašiče, njena poludrugo leto stara hčerka Ivanka se je igrala poleg nje. Ko je bila piča kuhana, zlije jo žena v pominek ter gré za trenotek po opravih iz veže. Med tam, priče mala Ivanka škafu in pade v vrelo kuho. Ko se je mati vrnila, bil je otrok že nesopnjen ter je kmalu nato umrl.

(Popravek.) V 28. snopiču krasnega dela „Die vatikanische Ausstellung in Wort und Bild“ bile so tudi podobe altarne oprave od poznane kovine, katero je izdelala tukajšnja tvrdka Albert Samassa. Vredništvo imenovanega dela pa je napačno imenovalo g. Samassa kot darovatelja, ker dotične stvari so darovali duhovniki ljubljanske škofije.

Raznosterosti.

— Utrinki zvezd. Zvezdegledi so izračunili, da se v bližini naših meteorov zapazi s prostim očesom v višini 80. angleških milj; utrinki poganejo v vi-

šini 54 milj. Večji meteori, takozvane ognjene kroglice, pastimorajo v nižavo za 11 milj, predno se začno svetiti; zapazimo jih torej v višini 69 milj. Ko se razpočijo, oddaljeni so od zemlje še 30 milj. — Kolikor do sedaj znano, je devet nebesnih prikazni, ki se imenujejo po dotičnih ozvezdijih: kvadrantidi od dne 28. decembra do 4. januarja; liridi od dne 16. do 22. aprila; dve vrsti akvaridov od dne 30. aprila do 6. maja in od dne 23. julija do 25. avgusta; perzejidi od dne 11. julija do 22. avgusta; orionidi od dne 9. do 29. oktobra; leonidi od dne 9. do 27. novembra; andromedi od dne 25. do 30. novembra, in geminidi od dne 1. do 14. decembra. — Glavni dnevi zvezdnih utrinkov so: 2. januarja, 20. aprila, 6. maja, 28. julija, 10. avgusta, 18. oktobra, 13. novembra, 27. novembra in 10. decembra.

— Vojvoda Aosta, brat italijanskega kralja, poročil se bo dne 11. septembra s princesinjo Leticio Bonaparte. Cerkveno poročil ju bo kardinal Alimenda, nadškof turinski.

— Jako bogate klečeti z biseri našli so v Mehjiškem zalivu; dobili so tu biser s 75 karati ter ga na mestu prodali za 140.000 frankov.

— Praveato morsko pošast so pred nekaterimi dnevi vjeli v Funchalu, na otoku Madeiri. Postava njena je prej podobna ptiču ali netopirju, kakor ribi. Široka je 15 čevljev. Latinskim imenom se zove Dicerobatio Giornae Günth. Zunaj in znotraj žrela ima sesalne noge po tri čevlje dolge.

— Draga smrt. Knežjo hišo Thurn in Taxis je stala smrt obeh nemških vladarjev Viljema I. in Friderika III. dva milijona mark. Knez Thurn in Taxis ima namreč od pruske države graščino Kotosezyn kot fevd proti temu, da plača pri smrti vsakega pruskega vladarja kroni iznesek enega milijona.

— Zastrupljenje vsled gob. Dne 7. t. m. so se po nesreči zastrupili vsled živjanja gob v Welnuarnu (na Češkem) krznar Franc Dvořak, njegova žena Frančiška in trije otroci desetih, sedmih in poldruga leta. Vsa zdravniška moč ni nič pomagala, umrlo je vseh pet oseb.

— Volapük ni nova iznajdba. Primeroma pred 200 leti so jezuitski misijonarji ustanovili v Paragvaju (južna Amerika) 30 naselbin; prebivalci njihovi so bili Indijanci raznih plemen in jezikov. Da bi se mogli naseljenci med seboj sporazumeti, izumili so jezuitje umeten jezik, ki še dandanes živi v južni Ameriki in je baje zelo lepo doneč. Vsakdo se ga lahko nauči. Babijo ga dandanes „beli“ in „rudeči“, pri občevanju z divjimi rodovi.

— Žalosten konec roparjev. Eden najnevarnejših in najpredrzejših banditov ob tirolsko-italijanski meji je bil vojaški ubežnik, ropar in morilec Konstantin Brochetto iz Lamona, provincija Balluna. Avstrijska in italijanska vlada sta razpisali nagrado onemu, ki bi ga jima izročil živega ali mrtvega — zama! Dne 4. t. m. pa ga je zasledil gozdni čuvaj Borgo iz Arsiera v planinski koči Tarari. Ropar je potegnil dolg stilet, čuvaj pa dvakrat ustrelil z revolverjem ter ga zadel v prsa, da je takoj umrl.

— Uradna tajnost. Porotnik zapušča sodišče. Na stopnicah ga sreča prijatelj, ki ga praša: „Ali je obravnava že končana?“ — „Že.“ — „Kakov izid pa je imela?“ — „Zatoženec je bil enoglasno oproščen.“ — „Kako ste pa Vi glasovali“, praša ga dovtipnež. — „Tega, žal, ne morem povedati, kajti glasovanje je tajno.“

— V poštne vozu. Gospod: „Ravno premišljujem, častita gospodičina, kakó bi Vas mogel prijetno iznenaditi.“ — Gospodičina: „Kaj name ravate, res že izstopiti?“

— Britka resnica. Gospod: „Niti matere, niti očeta nimam več, pa tudi vse sorodnike sem izgubil.“ — Gospa: „O, to je žalostno! Ali pa res nimate nobenega sorodnika več — ali so vsi pomrli?“ — Gospod: „To ne, toda kar je živih, postali so bogataši.“

Telegrami.

Petrograd, 27. julija. Cela Rusija praznuje danes na veličasten način devetstoletnico svojega pokristijanjenja, posebno v Kijevu in v starem Korsunu pri Sebastopolju, kjer bo na kraji, kjer je bil Vladimir krščen, blagoslovljena nova krasna cerkev. Listi povdarjajo cerkveni značaj slavnosti, ki pa mora vzlic temu tudi zunaj Rusije in méj pravoslavja vzbujati živahno zanimanje pri vseh prijateljih verske civilizacije in zgodovinskega napredka.

Pariz, 27. julija. Občinski svet je zavrgel s 40 proti 28 glasovom po delavski komisiji predlagano podporo 10.000 frankov delavcem, ki so zapustili delo, ter je isto takó odklonil z 49 proti 10 glasovom nezaupnico policijskemu prefektu.

Zahvala.

Podpisani odbor si šteje v prijetno dolžnost, zahvaliti se vsem blagim dobrotnikom društva, isto tako vsem gostom Guttenbergove slavnosti, kateri so pripomogli, da se je slavnost lepo vršila; posebno se nam je zahvaliti marljivemu pevskemu društvu „Slavec“ in pivarskemu mojstru gosp. Ofnerju za njegovo ljubav. Le vsled vsestranske podpore nam je bilo mogoče, kljub slabemu vremenu lepo svotico pridobiti blagajni za vdove in sirote.

V LJUBLJANI, 29. julija 1888.

(1) Odbor tiskarskega društva.

Vabilo na naročbo.

„SLOVENEČ“,

odini katol.-konservativni slovenski dnevnik s prilogo „Domoljub“ vred

velja za Ljubljano pri opravištvu ali v „Katol. Bukvarni“ prejeman:

Za celo leto predplačan 12 gl.
„ pol leta 6 „
„ četrt leta 3 „
„ jeden mesec 1 „

Za pošiljanje na dom se računi 10 kr. več na mesec.

Po pošti prejeman za vse avstrijske dežele pa velja:

Za celo leto predplačan 15 gl. — kr.
„ pol leta 8 „ — „
„ četrt leta 4 „ — „
„ jeden mesec 1 „ 40 „

Naročuje se lahko vsak dan, a list se dobi še le z duem naročbe.

Vredništvo in opravištvo „Slovenca“.

Tuji.

27. julija.

Pri **Mallcu**: Lewinsohn, Fr. sche, Liebman, trgovci, z Dunaja. — dr. Ausserer iz Grada. — dr. Ferd. Kuhl, profesor, z Dunaja. — Dragotin pl. Cekus, sod. predsednik, iz Zagrebu. — Dragotin Strunz, brzojavni monteur, z Dunaja. — baron Wambold, zasebnik, z družino, iz Beljaka. — Anton Požar, nadučitelj, s soprogo, iz Radeč. — Ana Weissenberg, z unukinjo, iz Trsta. — Aleksander pl. Waechter, s soprogo, iz Gorice.

Pri **Stonu**: J. pl. Ciotta, župan, iz Reke. — Lutgon, zemljemerec, iz Hamburga. — Ilko Grubin, potovalec, iz Zaprčič. — Jul. Polak in Sig. Sascilli, trgovca, z Dunaja. — Egid Del Pausa, iz Florenca. — J. Pohony, voj. nadintendant, iz Brna. — M. Dantovič, k. sekejski svet., iz Zagreba. — Martin Engel, trgovec, iz Kaposvara.

Pri **Avstrijskem caru**: Dragotin Zloch in Dragotin Bošnjak, svečenika, iz Zagreba. — Janez Suchar, nadpaznik, iz Senožeč. — Janez Makuz, zemljemerec, iz Českega.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja		zrakomera v mm	termomera po Celziju			
27.	7. u. zjut.	737.7	22.4	sl. vzh.	del. jasno	0.00
	2. u. pop.	735.6	25.4	sl. vzh.	"	
	9. u. zveč.	734.0	20.8	brezv.	jasno	
Srednja temperatura 22.9° C., za 3.3° nad normalom.						

Dunajska borza.

(Telegrafčno poročilo.)

28. julija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	81 gl. 15 kr.
Sreberna „ 5% „ 100 „ 16% „	82 „ 25 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	112 „ 10 „
Papirna renta, davka prosta	96 „ 60 „
Akcije avstr.-ogerske banke	871 „ — „
Kreditne akciije	308 „ 70 „
London	124 „ 50 „
Srebro	— „ — „
Francoski napoleond.	9 „ 85 „
Cesarski cekini	5 „ 88 „
Nemške marke	60 „ 87 1/2 „

Tržne cene v Ljubljani

dne 28. julija.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	5 85	Špeh povojen, kgr.	— 70
Rež,	4 22	Surovo maslo,	— 90
Ječmen,	3 57	Jajce, jedno	— 2
Oves,	2 92	Mleko, liter	— 8
Ajda,	4 55	Goveje meso, kgr.	— 56
Proso,	4 22	Telečje	— 46
Koruza,	4 85	Svinjsko	— 50
Krompir,	—	Koštrunovo	— 30
Leča,	12 —	Pišanec	— 30
Grah,	13 —	Golob	— 16
Pižol,	11 —	Seno, 100 kgr.	1 78
Maslo, kgr.	1 —	Slama,	1 96
Mast,	70 —	Drva trda, 4 mtr.	6 60
Špeh svež,	64 —	„ mehka, „	4 20

Katoliška Tiskarna

priporoča raznovrstne

vizitnice

po nizki ceni.

Prijateljem mladine
se priporočajo naslednje knjižice:

„Zgledi bogoljubnih otrok“

iz vseh časov krščanstva. Trije zvezki, a broš. 30 kr.,
kart. 40 kr., lično v platno vezan 60 kr.

„Angeljček“, otrokom učitelj in prijatelj.
Štirje zvezki a 12 kr.;
skupno vezani 50 kr., lično
v platnu 60 kr.

„Krščanski Detoljub“. List za
krščansko
vzgojo in
rešitev

mladine. — S prilogami. Izhaja štirikrat na leto in
velja za celo leto 40 kr. Priloge „Ali znaš“ in
„Zakladnica“, 32 str. 16°, po 4 kr. Pri sled-
njih dveh knjižicah na 10 komadov jeden povrh.

Dobivajo se omenjene knjižice v „Katolišk
bukvarni“ ali pa pri gosp. Kržiču, katehetu v
samostanu čč. gg. uršulink. (7)

Na prodaj je
dobro obranjen
pianino.

Več o tem pové „Katoliška Bukvarna“.

Že rabljen in še vedno dobro ohranjen

šivalni stroj

(Howe)

prodá se prav po nizki ceni na sv. Petra
predmestji št. 6, II. nadstropje. (1)

Gospodom šolskim predstojnikom
in učiteljem priporoča

Andr. Druškovič-a

trgovina z železnino in orodjem
mestni trg 10.,

vsa vrtnarska orodja, kakor tudi orodja
za sadjerejo in obdelovanje sadnih
dreves, in sicer: drevesno sterguljo,
škarje za gosenice, ročno lopatico,
drevesno žago, sadni trgač, drevesne
škarje, cepilnik, cepilnik za mladiče,
cepilni nož, vrtnarski nož in drevesno
ščetko; orodja so vsa na **lepo po-
pleskani leseni plošči** vrejena, po
prav nizki ceni. (21)

Ustanovljena leta 1847.

Tovarna za pohištvo

J. J. NAGLAS - A

Ljubljana,

Turjaški trg št. 7,

priporoča se za napravo vseh v to stroko spadajočih
predmetov, posebno pa

**cerkvene, hišne in gostilni-
čarske oprave**

po najnižjih cenah. (61)

Cenilniki gratis in franko.

Janez Dogan,

mizarski mojster v Ljubljani

na Dunajski cesti št. 15, (Medijatova hiša)

priporoča svojo dobro vrejeno zalogo raznovrstne

hišne oprave,

politovane in likane: altarne podstavke po 5 gld.
50 kr., divane, garniture, modroce na peresih po
10 gld., žimnate modroce po 20 gld., vozičke za
otroke, okvire za svete in posvetne podobe, in sicer
za 20 odstotkov ceneje, kakor drugod.

Tudi prevzema vsa mizarska in stavbena dela.
Cenilnik s podobani zastonj in franko.

Deček 12 do 13 let star, krepkega zdravja,
sin poštenih in krščanskih starišev, ki je ob-
iskoval prvi razred gimnazije ali vsaj
pet ljudskih razredov z dobrim uspehom,

vsprejme se takoj kot

učenec

v prodajalnico mešanega blaga. Na-
tančneje poizvé se v „KATOL. TISKARNI“
v Ljubljani. (2)

Najboljši in najpripravnější način hranjevanja je gotovo

zavarovanje življenja.

Zavarovanje življenja koristno je vsakemu, **neobhodno potrebno** pa onim, ki imajo
skrbeti za rodbino. Naše življenje odvisno je od tolikernih slučajnosti, da ne smemo nikdar
puščati iz oči bodočnosti onih, ki so nam dragi in za katere skrbeti smo obvezani. Najboljši
pripomoček za to je zavarovanje življenja, katero je urejeno tako, da daje priliko vsakemu
udeleževati se njegovih dobrot.

Za neznaten denar more se zavarovati kapital, ki se izplača po smrti preostalej
rodbini, ali dota, ki se izplača otroku, kedar doživi, 18., 20. ali 24. leto. Poslednje zavarovanje
važno je zato, ker se zavarovana dota izplača tudi tedaj, ko bi oni, ki jo je zavaroval, umrl
tako potem, ko je uplačal prvi obrok, in ker se vsa uplačana premija vrne, ko bi zavarovani
otrok umrl pred dogovorjeno starostjo.

More se pa tudi zavarovati kapital, ki se izplača zavarovancu samemu o dogovorjenej
starosti (n. pr. v 40., 50. ali 60. letu), ali pa njegovim dedičem, ko bi utegnil umreti prej.

Vse te načine zavarovanja upeljane ima **vzajemna zavarovalna banka „SLAVIJA“ v Pragi**, katere
prednost je še to, da je pri njej vsak člen brez kacega posebnega priplačila deležen vsega
čistega dobička, ki je leta 1887 iznašal 10%, v prejšnjih letih pa tudi že po 20%, 25% celo 48%.

Konec leta 1886. bilo je pri banki „SLAVIJA“ za življenje zavarovanih 40.497 oseb
za 22,835.193 goldinarjev. Vsa pojasnila daje brezplačno (34)

glavni zastop banke „SLAVIJE“ v Ljubljani,
v lastnej hiši (Gosposke ulice 12.)

C. kr. priv. tovarna za portlandski in hidravlični cement

Alojzija Praschnikerja

v Kamniku na Kranjskem.

Ustanovljena leta 1854.

Glavna zaloga v Ljubljani pri g. F. P. Vidicu & Comp.,

Slonove ulice šte. 9,

priporoča p. n. gg. stavbenim mojstrom, arhitektom, stavbenim podjetnikom itd. svoje hidravlični
cement (roman-cement) in portlandski cement, po kakovosti vedno izvrsten in enakomeren, ter
jamči za večjo trdnost, kakor je predpisana v pravilih društva avstrijskih inženjrov in arhitektov. — Ta
cementa sta tudi zaradi tega posebne koristi p. n. naročnikom, ker sta svojstveno mnogo lažja, nego izdelki
večine ostalih cementnih tovarn, zaradi česar je za enako množino cementnega zidovja ali morta treba veliko
manj tega cementa glede teže. — Tudi priporočamo lepe in zelo trajne mozajške plošče, brušene in
likane, v najraznovrstnejših obrazcih, in enobojujate plošče od portlandskega cementa, črne,
rudeče, naravnobarvene itd. za polaganje tlaka v cerkvah, po prehodih, vežah, na verandah, po
hodnikih, v klevih itd., klajna korita, okraske in sohe, cementne cevi itd.

Blagovoljna naročila se najatančneje in najtočneje izvršujejo ter jih sprejema glavna zaloga
v Ljubljani pri g. F. P. Vidicu & Comp., Slonove ulice št. 9. (13)

C. kr. priv. fabrika za izdelovanje

zarezanih strešnikov

v Zilski dolini na Koroškem

priporoča svoje patentovane vstrične zarezane strešnike,

ki so najbolj bili odlikovani na keramični razstavi v Parizu.

Slové že daleč po svetu,

ker so lahki, solidni, lični, po ceni in ker najmanj trpé od mraza in snega.

Poroštvo za tri leta.

Ž njimi krijejo že po Laškem, Švicarskem, Francoskem, Nemškem in celo po Ameriki. — Fabrika
je za vso avstro-ogersko državo lastnica konstanškega patenta za izdelovanje zarezanih strešnikov, potem
vseh patentov za izdelovanje Schmidheinijevih zarezanih strešnikov, kakor tudi Passavant-patenta.

Proti posnemalcem in ponarejalcem se bode po smislu patentnega zakona naj-
ostreje kazenski postopalo. Izdeluje tudi najboljše vrste (13)

zidarsko opeko, zlebakke, steklene zarezane strešnike in strešna okna.

Streha na ogled je na tukajšnjem kolodvoru Rudolfove državne železnice.

Glavni zastop in zalogo za Kranjsko, Trst, Reko, Gorico kot za vse Pri-
morsko, Istro, Goriško in Dalmacijo imata

F. P. VIDIC & Comp., v Ljubljani, Slonove ulice št. 9.

Za šolsko mladino pri slavnostih povodom 40letnega vladanja Nj. veličanstva cesarja priporočava z barvotiskano sliko cesarja našega in 17 lesorezinih podobami okrašeni, v najinem založništvu izšli slavnostni spis

Naš cesar

(1848—1888).

Zgodovinski spis za slovensko mladino.

Priredil učitelj.

Slavnostni ta spis, koji se priporočali visoki e. kr. deželni šolski sveti kranjski, koroški, primorski in štajerski najtopleje v nakupovanje, je kaj priličen zaradi svoje patrijotične vsebine kakor tudi zaradi bogate opreme svoje v stalen spomin na letošnjo štiri-desetletnico vladanja Nj. veličanstva cesarja našega Frana Josipa I.

Cena spisu je 18 kr. Za 100 in več kupljenih izvodov se znatno cena zniža. (3)

Razprodajalcem dovoljuje se rabat.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg.

Gospodu G. PICCOLI-JU, lekarju „pri Angelu“ v Ljubljani.

Sprejmite izraz moje najiskrenejše zahvale za Vašo esenco, katera me je rešila bolezni, koja me je spravila skoraj na kraj groba. Strašne bolečine sem trpel v želodcu brez vsakega upa na olajšitev. Vedno hujšej bolezni pridruži se še zlatenica. Ali jaz in mnogo mojih tovarišev dobilo je zopet popolno zdravje, in to le po Vašej nedosegljivej „Piccolijevej Esenci“, za koje smo Vam do smrti hvaležni. (5)

Josip Tomažič, e. kr. orožniški vodnik v Pulji.

OTOMANE,

!!gld. 38 a.v.!!

(glej podobo), najbolj praktično, elegantno, moderno in priljubljeno tapecirano pohištveno orodje, preoblečeno z modernim in močnim blagom in popolno pozamentirano, to je s čopi in dolgimi franžami iz blaga, izdeluje po — 38 gold. a. v. — zajamčeno dobro in solidno narejene

Anton Obreza,

tapecirar in dekoratér

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4,

Uzorec blaga resnim kupcem franco na razpolago. Vsa v mojo stroko spadajoča dela v mestu in na deželi izvršujem najceneje. — Modroce na peresih (Federmadratten) 10 gl. in višje. — Preč. duhovščini priporočam kot specialiteto: altarne preproge.

Centiki s podobami zastoj in franco na zahtevanje.

Darilec pridni šolski mladini, zlasti letos jako primerno in spominljivo, je knjižica:

„Zlatomašnik LEON XIII.“ (s podobico).

Dobiva se po 6 kr. — 50 iztisov vkup po 5 kr. v Ljubljani pri „Katoliški družbi“, Stari trg št. 13.

Po ravno isti ceni „Papeževa nezmotljivost“. (4)

Leopold Tratnik

izdelovatelj cerkvene posode itd.

Ljubljana

sv. Petra cesta

št. 27.

Priporočam svoje izdelke prečastiti duhovščini in p. n. cerkvenim predstojnikom po najnižji ceni v najnovejših in lepih oblikah. (5)

Na željo pošilja načrte in ilustrovane cenike. Staro orodje in posode jemlje v popravilo.

Izdajatelj: Matija Kolar.

Podpisani naznanja p. n. občinstvu, da se je nastanil na Vrhnikih, ter se priporoča za

kleparska dela

preč. duhovščini, gospodom cerkvenim ključarjem in drugemu slavnemu občinstvu.

Podpisani pokriva zvonike in druga poslopja, pozlačuje križe in jabelka na zvonikih, popravlja stare in izdeluje nove cerkvene ure in skrbi, da se delo točno in dobro izvršuje. — Spričevala na razpolaganje. Za blagohotna naročila priporoča se najudaneje

Matevž Oblak,

klepar na Vrhnikih.

(1)

Deček, krepkega zdravja, sin poštenih krščanskih staršev, ki je obiskoval prvi ali drugi razred gimnazije, sprejme se kot praktikant ali učenec. Natančneje poizve se v „Katol. Tiskarni“ Valvazorjev trg št. 5 v Ljubljani.

!!Noben cilinder več ne bode počil!!

C. kr. priv.

streščasti in kroglasti cilindri

PATENT MARIJAN

(z varstveno znamko)

dobivajo se samo v c. kr. tovarniškej zalogi

P. KAJZEL-a,

trgovina s steklom.

(7)

v Ljubljani, Stari trg št. 15.

Pred ponarejenimi cilindri brez varstvene znamke se svari. Priporoča dalje prečastiti duhovščini in sl. občinstvu svojo bogato zalogo cerkvenih svečnikov, svetilnic, oljnatih podob, steklenine, porcelana, beloprstene robe, kakor tudi izdelovanje cerkvenih barvanih oken z raznovrstnimi podobami.

Umrli so:

22. julija. Jožef Sklenar, godec, 38 let, Kravja dolina št. 11, Tuberculosis pulm.

25. julija. Janez Magister, delavčev sin, 4 mes., Krakovski ulice št. 7, driska. Janez Sterle, natak, 48 let, Hrenove ulice št. 14, jetika.

26. julija. Andrej Kušar, mestni ubog, 85 let, Karlovska cesta št. 7, vsled raka v želodcu.

V bolnišnici:

22. julija. Marijana Zeler, delavka, 42 let, Erysipelas faciei.

23. julija. Jakob Sluga, delavec, 56 let, jetika.

24. julija. Marija Trost, delavka, 32 let, vročinska bolezen.

25. julija. Janez Novak, goštač, 60 let, Exudat pleur.

F. P. VIDIC & Co.

priporočata p. t. občinstvu za salone, kavarne, gostilne, privatna stanovanja itd. lepe

lončene peči

po jako nizki ceni ter iz najboljšega blaga izdelane. (6)

Zaloga v slonovih ulicah

št. 9.

Za čas stavbe

priporoča

Andrej Drušković-a

trgovina z železnino, Mestni trg 10,

v velikem izboru in prav po nizki ceni okova za okna in vrata, storje za štokodiranje, drat in cveke, samokolnice, vezi za zidovje, traverze in stare železniške šine za oboke, priznana najboljši kamniški Portland- in Roman-cement, sklejni papir (Dachpappe) in asfalt za tlak, kakor tudi lepo in močno narejena štedilna ognjišča in njih posameznadela.

Pri stavbah,

kjer ni blizo vode neobhodno potrebne vodnjake za zabijati v zemljo, s katerimi je mogoče v malih urah in majhnimi stroški na pravem mestu dobivati vodo; ravno tako tudi se dobivajo vsi deli za izkopane vodnjake, železne cevi in železoliti gornji stojali, kakor tudi za lesene cevi mesingaste trombe in ventile in železna okova.

Za poljedelstvo:

(22)

vsake vrste orodja, kakor: lepo in močno nasajeni plugi in plužna, železne in lesene brane in zobove zanje, motike, lopate, rezovnice, krampe itd.

Tudi se dobiva zmirom sveži dovski mavec (Lengensfeder Gyps) za gnojenje polja.

Odgovorni vrednik: Ignacij Žitnik.

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.